

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6774).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Da de Bestemmelser, der var foreslaaet fra vor Side om, at Befolkningen skulde kunne faa visse Forretninger udført paa Dommerkantorerne for en billig Betaling, ikke er blevet vedtaget her i Tinget, kan vi fra vor Side desværre ikke stemme for Forslaget, uagtet vi anerkender det gode Princip, der ligger deri. Paa den anden Side ønsker vi, at Forslaget kommer over i Landstinget, og vil derfor ikke modsætte os det. Men vi haaber, at Forslaget maa komme tilbage fra Landstinget i en saadan Skikkelse, at alle Partier kan blive enige om dets Gennemførelse.

Ordføreren (Heilesen): Jeg deler ganske det ærede Medlem Hr. Rytters Beklagelse af, at han ikke er i Stand til at stemme for det Forslag, der foreligger her, saaledes som det blev vedtaget her ved anden Behandling. Jeg maa udtale min Forundring over, at Partiet Venstre, der jo ellers ikke plejer at holde paa, at Opgaver skal overlades til Staten, her gør Oprettelse af Statskrivestuer til en Betingelse for at stemme for en Reform, om hvilken der ikke blot i Folketinget, men ude i Befolkningen i mere end en Menneskealder har været Enighed. Skulde vi oprette saadanne Statskrivestuer som dem, det ærede Medlem Hr. Rytter her tog til Orde for, vilde jeg for mit Vedkommende mene, at de i alt Fald ikke burde forenes med Dommerkantorerne.

Jeg skal i Henhold til de Forhandlinger, der har fundet Sted om denne Sag, anbefale Tinget at stemme for Lovforslaget, og det er mit Haab, at det ærede Medlem ikke maa faa Held til at hindre, at det bliver gennemført i denne Samling, men at vi endelig kan komme til et praktisk Resultat med Hensyn til et Arbejde, der nu har beskæftiget Tinget her i over 25 Aar.

Pinstrup: Ved Lovforslagets anden Behandling blev det sagt, at Forslaget havde været fremme Gang efter Gang, uden at det var lykkedes at gennemføre det. Naar det ikke er lykkedes, er det naturligvis

fordi man ude i Befolkningen ikke har fundet det paakrævet at gennemføre denne Sag. Det er efter mit Skøn visse teoretiske Jurister og maaske ogsaa teoretiske Folketingsmænd, der har krævet det gennemført, og praktiske Sagførere. Som Forslaget nu foreligger, er det efter mit Skøn meget ringere, end det var, da det blev forelagt, idet den Bestemmelse er udgaaet, om hvilken jeg ved første Behandling udtalte, at den forsonede mig med Lovforslaget, nemlig § 5, som dog i nogen Maade henviste Befolkningen til at kunne blive betjent paa Dommerkantorerne, saa at den ikke var nødsaget til at skulle betale, hvad Sagførernes Fagforening maatte diktere. Lovforslaget, som det nu foreligger, synes mig at have store Mangler. Det siger ikke noget om, hvilke Lønninger der skal gives, ikke noget om, hvad det vil koste, og den Paragraf er gaaet ud, der bestemte, at vordende Embedsmænd i Centraladministrationen skulde have Arbejdet ude paa Dommerkantorerne ude i Landet for at blive kendt med det praktiske Liv. Endvidere forbyder Lovforslaget ikke blot Førstefuldmægtigene, men ogsaa det øvrige Personale paa Kontorerne at skaffe sig private Indtægter, og Dommerfuldmægtigenes Pligt til at udføre visse Forretninger for Publikum er som sagt gaaet ud. Det forekommer mig i høj Grad mærkeligt, at Socialdemokraterne er med til dette, thi der er jo ingen Tvivl om, at Lovens Gennemførelse vil betyde forøget Betaling for alt det Arbejde, der skal udføres af juridisk Art i Fremtiden, idet Sagførerne altsaa bliver ganske ene om dette. Det forekommer mig, at det er Sagførerinteresser, der har domineret her, og som har hidført det Resultat, der foreligger her, et Resultat, jeg finder meget uheldigt.

Rytter: Jeg tror ikke, at der er mange, der opfatter det Ændringsforslag, der er stillet fra vor Side, som gaaende ud paa, at Staten derefter skulde oprette Brevskriverkontorer, Hjælpekantorer, hvad man nu vil kalde det, for Befolkningen. Jeg tror tværtimod, at man fra alle Sider ønskede, at det skulde være, som det heldigvis altid har været her i Landet, nemlig saaledes, at en hel Del Forretninger, som godt kan siges at være private, bliver udført paa Dommerkantorerne. Ændringsforslaget siger blot, at visse simple, lette Forretninger, som hidtil er blevet udført paa Dommerkantorerne, vedblivende kan udføres dér, og jeg synes, at det er en god Regel.

Ogsaa jeg er forbavset over Socialdemokraternes Stilling. Thi Lovforslaget,